

[Starcke.]

Bestemmelser som Biting, som noget, der er Supplementer dertil, men som helst ikke skulde være saa gennemgribende Biting og saa dominerende Supplementer, at de kommer til at ødelægge Hovedlinien. Det er derfor vi med Glæde hørte den højtærede Udenrigsministers Tale i Gaar — jeg beder igen om Tilladelse til et Par korte Citater. Den højtærede Udenrigsminister sagde:

„...Bestræbelserne for et snævert økonomisk Samarbejde. I Henhold til Artiklerne 4—6 vil Landene fremme den indbyrdes Handel dels ved at søge at naa frem til et flersidigt Betalings-system, dels ved at søge Restriktionerne for Handelen og Betalingerne lempet eller fjernet. I Forbindelse hermed vil de fortsætte de allerede indledede Undersøgelser af Mulighederne for at tilvejebringe Toldunioner og Frihandelsomraader og samarbejde indbyrdes og med andre ligesindede Nationer for at formindske Toldsatserne og andre Hindringer for en Udvidelse af Handelen.“

Der ligger i og for sig et Løfte ikke blot fra den højtærede Udenrigsminister, men fra hele Regeringen i disse Udtalelser. Derimod sagde den højtærede Udenrigsminister een Ting, jeg ikke kan være helt enig med ham i, idet han fortsatte:

„Disse Bestemmelser er, som man vil se, alle i fuld Overensstemmelse med den økonomiske Politik, der føres her i Landet.“

Nej, højtærede Udenrigsminister, det tør man nok antyde, at de ikke er, de er lige tværtimod en Kovending, en Ændring af hele Kursen, det er derfor, de har Betydning. Jeg synes, det er en lidt stærk Mundfuld at sige, at denne Genopbygning af Europa gennem Frihandel og Afvikling af Restriktioner er i Overensstemmelse med den Politik, den højtærede Regering har ført her i Landet.

Og den højtærede Udenrigsminister fortsatte:

„Det væsentlige i Bestemmelserne er Forpligtelsen til at deltage i det økonomiske Samarbejde samt Forpligtelsen til i videst muligt Omfang at fremme Samhandelen og søge Hindringerne for det europæiske økonomiske Handelssamkvem fjernet, alt sammen Bestræbelser, som Danmark har den største Interesse i at støtte. Der er paa den anden Side ikke Tale om, at Danmark gennem disse Bestemmelser tvinges til en for hastig Afvikling af Restriktionerne.“

Nu faar vi Kuldefornemmelser. Der er

nu dette: kunde Danmark ikke forceres til at afvikle sine Restriktioner i hastigt Tempo — hvorfor i al Verden ikke det? Hvis den Politik er livsvigtig, hvis den er betydningsfuld, hvis den hidtil har været forsinket i Aarevis, gælder det netop om at sætte Tempoet op for at naa den Frihed, som er den eneste Mulighed for at faa genopbygget Europa. Der var jo det ved Planøkonomien, ved Kollektivismen og ved Socialismen, at de var kønne Teorier i Saint-Simons Taler, i Karl Marx's Skrifter, men i Dag, da man kan se Resultatet, er Socialismen sat paa Anklagebænken og bragt over i Defensiven, og Spørgsmaalet om dens endelige Likvidering er kun et Spørgsmaal om Tid.

Der findes i Pariserkonventionen en Bestemmelse i Artikel 3, som jeg ikke er helt klar over, og som jeg synes noget strider mod hele Aanden og Meningen i Artiklerne 4, 5 og 6. Der staar i Artikel 3:

„De kontraherende Parter vil inden for Organisationen Rammer, saa ofte og i den Udstrækning, som det maatte være nødvendigt, opstille almindelige Planer for Produktionen og for Udvekslingen af Varer og Tjenesteydelser. Herved vil de tage Hensyn til de enkelte Landes Planer eller Programmer samt til de almindelige verdensøkonomiske Forhold.“

Det er jo da den glade Planøkonomi, det er Planer, det er Programmer, men i Virkeligheden strider hele Meningen i Artikel 3 mod det, som var Retningen i Artikel 4, Artikel 5 og Artikel 6. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister: Er det Retningspilen i Artikel 3, eller er det Retningspilen i Artikel 4, 5 og 6, som vil blive afgørende?

Vi mener fra vor Side, at det er altid værdifuldt at regne i Realiteter, at regne i Varer, og ikke at regne i Penge. Penge kan være en stærk Magt, men det, som det drejer sig om, er igennem Penge at faa de Realiteter, man har Brug for. Derfor mener vi, og har sagt det gentagne Gange, at Danmarks Interesse ligger i at faa de Ting, som vi mangler, faa saa meget af det som muligt, og det faar vi dels gennem Import og dels gennem Produktion. Det kan ikke skjules, at Amerika har sin Del af Ansvaret for den Tilstand, som raader i Europa, fordi Amerika gerne vil eksportere, men meget nødig vil importere. Det er en politisk Linie, som United States har fulgt lige siden Alexander Hamiltons Dage, men det bliver den ikke rigtigere af. Indadtil har Amerika netop ført den modsatte Politik, idet Amerika mellem De Forenede Stater indbyrdes netop følger